

Casa Álamos Periódico

Número Veintitrés, 22 octubre 2009

“Over een week of acht komen we wel weer in de lucht met het volgende krantje”. Dat waren de afsluitende woorden van NB22. Die acht weken zijn al weer bijna verstreken en dus komen we onze belofte na. Maar eigenlijk is het ook gewoon omdat we weer heel erg veel aan jullie te melden en te laten zien hebben. We gaan nog steeds bijzonder goed (dat denken wij althans) en dat is naast het harde werken ook mede te danken aan het schitterende weer. Vrijwel onverminderd hebben we met zijn viertjes (soms met meer maar daar over later meer) kunnen doorbouwen aan ons huis en slechts af en toe moesten we eerder stoppen of wat later beginnen vanwege (dreigende) regen. Op het moment van dit schrijven regent het echter ook en de bouwvakkers zijn naar huis; het is voor ons een uitgesproken gelegenheid om een nieuwsbrief te maken. We gaan dus snel van start.

Veilige vloeren

Nadat we het nieuw aangebouwde gedeelte van nieuwe vloerbalken hadden voorzien en daarop bouwplanken hadden getimmerd waren we daarover zeer tevreden. Alles lekker egaal, stevig en zonder gevaar voor instorten en doorzakken; ook veilig voor de op te bouwen steigers. Het leek ons dus een buitengewoon goed plan om een groot gedeelte van de middelste etage er ook maar direct uit te halen en ook van nieuwe balken te voorzien. Zo gezegd, zo gedaan. Op de foto zien jullie het verschil tussen oud en nieuw duidelijk. Binnen twee weken hadden we die klus geklaard en hadden we de middelste etage, op twee kleine stukjes na, voorzien van nieuw hout. Op naar de volgende klus!

Wie niet sterk is.....

Nadat we bijna 70 meter ijzerwerk hadden neergelegd boven op de muren was het flink doorwerken om aan binnen en buitenzijde de muren op te metselen zodat er een “U” ontstond waar later het beton in zou gaan. De muren werden daardoor over het gehele huis wat hoger en dus hadden we een probleem met de enorme dak en hoekbalken die wat lager in de muren staken. Het was dus zaak om die balken omhoog te krijgen, om ze vervolgens te doorboren en met stalen staven aan het ijzer te koppelen. Met vereende krachten is ons dat gelukt, maar voor de allerdikste exemplaren hebben we uiteindelijk gebruik moeten maken van onze autokrik. Een niet alledaagse en door de Arbo-dienst zeker niet getolereerde werkwijze maar wel eentje met het voor ons gewenste resultaat! En dat is uiteindelijk hetgeen wat telt!!

Nieuwe technieken voor de dakoversteek

Voordat we het beton boven op de muren konden gaan storten moesten we eerst nog even ruim zeventig balken voor de dakoversteek plaatsen. Eerder had een fabriek al gezegd: “geef ons maar de afmetingen en de vorm van die dingen dan worden ze door ons gemaakt en aangeleverd”. Een dure oplossing. Op initiatief van Piter hebben we uiteindelijk gekozen voor het zelf maken van die balkjes, het waren drie dagen werk voor twee personen. Het ruwe vurenhout is door ons met de motorzaag eerst van een schuimte voorzien en vervolgens met een grote schaaf onder handen genomen zodat de balken er “oud” en “gebruikt” uit zouden gaan zien. “Rustiek” heet dat. Na impregneren en twee maal beitsen waren ze gereed en klaar om geplaatst te worden en ook daar hadden onze bouwvakkers vernieuwende, tijd en geld besparende ideeën over. Gewoon twee gaten boren, gebogen staven ijzer er doorheen en vastmaken aan het ijzerwerk. Nu waren we écht klaar voor dat beton!

Onverwachte gezelligheid en op prijs gestelde hulp

Vrij onverwacht kregen we het ook vanwege diverse visite wat drukker. Hoewel we vooraf hadden gezegd vanwege al dat werken wat minder sociaal te kunnen zijn met eventuele gasten waren er toch wat mensen die de moeite namen om ons “live” aan het werken te zien. Collega Peter (zie nieuwsbrief 17) en zijn vrouw Wilma hebben eind augustus en begin september meermalen de bouw bezocht en daarnaast ook nog tijd gevonden om volop van de streek te genieten. Niet lang daarna stonden dochter Kirsten en schoonzoon Wilfred op de stoep en ook dat was gezelligheid troef. Na lang aandringen van Wilfred heeft hij uiteindelijk kunnen meehelpen

met het in het dak brengen van een zwaar wegende en lastige balk. Want met vijf gaat toch effe wat makkelijker dan met vier! Tijdens hun verblijf zijn we tussendoor ook nog even drie dagen op bezoek geweest in Blanes, aan de kust boven Barcelona. Daar waren de ouders van Corrina op vakantie en ook dat (al wat eerder geplande) weerzien was enorm leuk. Als voorlopig laatste bezoekers (dat denken we althans, we staan echter open voor suggesties) van dit jaar dienden Gerrit zijn broer Peter en schoonzus Lya zich aan. Omdat hun route onder andere via Lourdes ging werden we verrast met een object voor in de altaarnis en na een gepaste inwijding met heilig water

uit die plaats staat het geschenk nu voorlopig zijn werk te doen en te waken over de bouw en de bouwvakkers. Tenslotte kunnen we nog vermelden dat ons huis in de wijde omtrek en ook ver daarbuiten het enige bouwwerk is waar een ingenieur weg-en waterbouw eigenhandig heeft meegeholpen om het beton boven op de muren te krijgen.

Het aanstaande nieuwe dak

Inmiddels waren we zo ver gevorderd dat we langzaam aan dat nieuwe dak konden gaan denken. Terwijl onze bouwvakkers zich bezig hielden met het verder in metselen van de balkjes van de dakoversteek en het op metselen, aan en afsluiten van de muren hebben wij ons onder andere ook bezig gehouden met het uitzoeken en gereed maken van oude eiken balken. Naarmate dat werk vorderde kregen we het idee dat we uit eigen voorraad nooit genoeg oude balken konden leveren voor het gehele huis en dus hebben we besloten om het nieuw opgebouwde gedeelte, boven de gemeenschappelijke salon aan de tuinzijde, te voorzien van nieuwe balken. Tenslotte hadden we die toch liggen. Naast fysiek werken is ook de materialenlogistiek weer bezig geweest want inmiddels zijn er grote ladingen hout aangeleverd, liggen er grote balen met isolatie voor het huis, hebben we dampremmende en waterdichte folies in huis, zijn de dakramen reeds besteld en over een paar

weken gaan we de dakpannen in huis halen. Omdat het mooie weer alsmaar aan bleef houden konden we dus in rap tempo doorstomen. Hup: oude, slechte en overbodige balken weg en daarvoor gerestaureerde en behandelde balken terug. Hup: donkere planken boven op de dakoversteek. Hup: nieuwe balken boven de salon. En hup: lichte planken boven op die donkere balken. Op dit moment hebben we nu ongeveer 30m² van ons dak dicht met een eerste laag nieuw hout. En dat is dus waar we nu gebleven zijn en waar we deze nieuwsbrief gaan eindigen.

Afhankelijk van het weer gaan we de komende weken nog heel veel meer doen van hetgeen we hier boven beschreven hebben. De dakconstructie op orde brengen en als er een gedeelte klaar is voorzien van nieuwe planken. En daarna de rest van het dak afbouwen met dakramen, isolatie, folie, latten en pannen. Maar eerst moet het stoppen met regenen zodat we onze mannen weer kunnen laten komen ☺

Dat was in het kort het nieuws vanaf de Visalibonse berg. Groeten aan allen en tot ziens of horens maar weer!!

Gerrit & Corrina Kruis, Casa Álamos, C/ Unica 13, 22484 Visalibons, Huesca, Spanje
www.casaalamos.com casaalamos@hotmail.com telefoon: +34 6 38 32 66 67